

Som den där gången då Pennywise var på besök. Hade ni spelat där då hade de fan kidnappat er och tagit med er till Amerika och gått upp till Mr. Brett på Epitaph Records och tvingat honom att skriva ett fett kontrakt med er. Men vafan, ni hade bara sagt att ett majorbolag i Los Angeles inte kan mäta sig med det där sköna bolaget Second Class Kids Records i Gävleborg och sedan dragit hem igen.

På din tidsresa börjar du prata med någon som undrar varför hen ska lyssna på DBH. Vad svarar du då?

This is the real deal hade jag sagt, kanske inte på engelska dock. Men ärligt talat så känns ni så äkta och det är viktigt för mig, framförallt om jag ska tipsa någon annan om ett band. Grejen är den att jag brukar tipsa folk om er och då försöker jag nog bara förklara hur bra ni är. I värsta fall får man väl hota med våld. Men när jag har postat er på Instagram har faktiskt folk från hela världen uppskattat det, även personer som inte lyssnar på punk i vanliga fall.

En klocka ringer och du vaknar i din säng. Du funderar lite på vad som är verkligt och vad som inte är det. Sen funderar du på DBHs tredje album som de sagt ett tag att de arbetar med. Varför tar det sådan tid, tänker du. Har de nåt vettigt att säga? Kommer soundet vara förändrat med tanke på förändringen som skedde mellan "This Too Shall Pass" och "Reality Hits Hard"?

Det där gamla talesättet får gälla här, den som väntar på något gott... Och ni ska veta att jag väntar brutalt mycket, lite otåligt ibland kanske. Det tog om jag förstått det rätt tre år mellan era två album, så om ni jobbar på i det tempot bör det komma en ny skiva i år. På något sätt tycker jag om att ni inte har hattat så mycket än så länge, inte en EP här och en singel där.

Jag ser er som ett albumband, det är alla låtar tillsammans som fyller den bästa funktionen. This Too Shall Pass tyckte jag osade lite alternativ 90-tal medan Reality Hits Hard lät... ska jag säga modernare? Ja typ så. Det känns som ni hade tänkt igenom det albumet lite mer, det kan vara vanskligt att tänka för mycket men hjärtat var uppenbarligen med hela tiden. Nästa skiva då, jag har inte tänkt så mycket på den utan utgår bara från att den kommer att bli lika bra som de tidigare. Men jag hoppas på en till skalåt i alla fall.

Du funderar också på vad det tredje albumet kommer heta. Hur går dina tankegångar?

Nu började tankarna spinna, har This Too Shall Pass och Reality Hits Hard som skivtitlar något gemensamt? Kommer nästa skiva att vara finalen i en trilogi? This Too Shall Pass känns som ett gammalt ordspråk, Reality Hits Hard känns som nutid, så något med framtiden, typ The Future We Fear.

Du funderar på vilka ämnen DBH har tagit upp i sina låtar redan och vilka ämnen Du hade önskat att de tog sig an o visade sin syn på. Hur tänker du där?

Ni har en låt som faktiskt ger mig lite ångest och det tycker jag väl att jag förtjänar. Jag pratar om Kill, jag är ju tyvärr inte vegetarian men det är en låt som alltid får mig att fundera på det. Sen tycker jag om den där svärtan jag nämnde förut och hur texterna är så personliga, som till exempel Determined och Cancer.

Visst kan det vara viktigt med massa slagord och politiska prylar men jag ser inte er som ett sådant band. Det finns redan sådana band, vissa gör det bra och vissa gör det sämre. Men för mig är DBH något annat och det är väldigt befriande inom punken. Så min önskan är att ni fortsätter att skriva om era själar.

Efter att legat i sängen o funderat ett tag kommer du på att det är just I dag som du ska intervju Jahna, sångerskan från DBH. Vilken är det första fråga du vill ställa i din intervju, efter denna omtumlande natt?

Om du skulle göra en film av dina nattliga drömmar, hur skulle den filmen utspela sig? Jag menar, det verkar ju bubbla en hel del tankar och idéer i din hjärna.

Jahna: Hahaha, oj. Om vi ska utgå från mina faktiska nattliga drömmar och inte mina nattliga tankar och ideer så skulle det, grovt generaliserat, kanske bli en zombie film som tar plats i ett hus som ständigt ändrar form. Jag drömmer nämligen ofta om att jag blir jagad av zombies där jag i varje dröm testar olika sätt att klara mig.

Ibland springer jag, ibland låtsas jag vara zombie själv, ibland låtsas jag vara död. Jag drömmer också väldigt ofta om hus och att jag hittar nya rum i mitt hus som jag aldrig sett förut. Ett par gånger har jag drömt att jag ristat in tecken på en husvägg med blod från mitt

